

Indholdsfortegnelse

1. Detentionslokalerne	2
2. Oplysninger afgivet under og efter inspektionen.....	5
3. Rapportgennemgang	9
3.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen.....	10
3.2. Lægeundersøgelse	14
3.3. Oplysninger fra kriminalregistret.....	18
3.4. Visitation.....	19
3.5. Tilsyn.....	23
3.6. Løsladelsestidspunktet.....	30
3.7. Vejledning om alkoholbehandling og -afvænnning	30
4. Opfølgning.....	32
5. Underretning	32

Den 9. januar 2001 foretog jeg og tre af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen på Station 1 i København. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang, jf. nærmere nedenfor under pkt. 3.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Station 1, Politidirektøren i København og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med de eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Politidirektøren i København har med brev af 3. september 2001 fremsendt en notits fra Station 1 med enkelte bemærkninger der er indarbejdet i denne rapport. Jeg har ikke modtaget bemærkninger fra Justitsministeriet.

1. Detentionslokalerne

Detentionslokalerne er beliggende i stueplan på politistationen. Der er i alt syv detentionslokaler på hver ca. seks m². Indgang til lokalerne sker ad en bagindkørsel (baggård).

Visitation inden anbringelse i detentionen foregår i et lille forrum ved indgangen til detentionslokalerne. Her findes bl.a. en skranke og aflåselige skabe til opbevaring af de tilbageholdtes effekter mv. På væggen er der en white-board tavle til noteringer om benyttelse af ventenum og detentionsrum, anledningen til den pågældendes indsættelse, og om den pågældende er midlertidigt udtaget til lægeundersøgelse, afhøring eller andet. På vagthavendes kontor findes en tilsvarende white-board tavle hvor de samme oplysninger noteres, foruden yderligere oplysninger om identitet, tilstand (påvirkethed, sygdomme, andet), og sagsbehandler. Denne tavle anvendes til den orientering der skal gives ved vagtskifte, jf. nu § 17, stk. 3, i Rigspoliti-chefens Kundgørelse II, nr. 55 af 27. juni 2001. Der findes endvidere bl.a. en vejledning til anholdte, men ikke nogen vejledning om alkoholafvænnings- og -behandling. Det kunne på fo-

respørgsel ikke bekræftes at der gives mundtlig vejledning om alkoholafvænnning eller -behandling inden de tilbageholdte forlader politistationen.

Detentionslokalerne har grålige vægge og gråmalet betongulv. Der er endvidere i hvert af lokalerne en rist i gulvet. På gulvet er der anbragt en madras og et tæppe. Der er endvidere i loftet ventilationsskakte med fintmaskede gitre i. Opvarmning sker ved gulvvarme og varmeblæser.

I loftet er der indbygget et kamera. Der er endvidere en mikrofon og en højttaler. På væggen er der en kaldeknop. Alle instrumenter blev afprøvet og virkede under inspektionen.

Belysningen består af to indbyggede lamper i loftet. Nogle steder var belysningen mat, andre steder temmelig skarp.

Der er i hvert lokale, bortset fra detentionslokale 1, et vindue i et indhak under loftet. Det består af 30 små ruder (3 x 10) i ”vaffelrillet” glas så det ikke er muligt at kigge ind (eller ud) af vinduerne.

I hvert detentionsrum er det på gulv og væg påmalet med store sorte bogstaver og tal hvilket detentionslokale der er tale om.

Nogle af dørene i detentionslokalerne er lettere ridsede og/eller har (mindre) mærker efter slag. Der er endvidere skrevet/ridset på væggen – nogle steder lidt, andre steder meget. I D1 var der skrevet/ridset en del på væggen (og der lugtede indelukket og var meget varmt). I D2 var en mindre del af væggen ved døren beskadiget af ridser/slag, men ellers var rummet nogenlunde pænt. I D3 var gulvet omkring risten ødelagt, og der var beskidt omkring kameraet i loftet. I D5 var området omkring klokken og noget af væggen i nærheden beskadiget af ridser/slag. D4 og D6 var pæne. D7 blev ikke besigtiget da der var opkast som endnu ikke var fjernet.

Det blev oplyst under inspektionen at ridsemærker mv. kunne være sket ved hjælp af f.eks. en lynlås.

Det blev endvidere under inspektionen oplyst at detentionslokalerne tidligere også blev brugt som venterum til anholdte idet venterummene tidligere ikke havde videoovervågning, men at de anholdte blev visiteret på samme måde som de detentionsanbragte.

Det forhold at der er ridsemærker (og mærker efter slag), kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu idet de indsatte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. På samme måde vil sådanne genstande kunne bruges til selvbeskadigelse. Jeg henviser til Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994 om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer, § 13, stk. 1, hvorefter den tilbageholdte skal fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. (Kundgørelsen er pr. 1. august 2001 afløst af Kundgørelse II, nr. 55 af 27. juni 2001, hvor den nævnte bestemmelse nu findes i § 13, stk. 3).

Uanset oplysningen om at sådanne mærker vil kunne laves med f.eks. en lynlås, går jeg ud fra at politidirektøren vil overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser. Jeg foretager mig ikke mere vedrørende dette forhold.

Med hensyn til det beskidte område omkring kameraet i detentionslokale 3, går jeg ud fra at det er rengjort.

Der er indkig i døren til detentionslokalerne, men i (bl.a.) dørene til detentionslokale 2 og 4 var glasset meget uklart.

Jeg henstiller til politidirektøren at foranledige udskiftning af glaserne de to steder. Jeg beder om underretning når det er sket. Jeg henstiller endvidere til politiinspektøren at være opmærksom på at alle indkigshullerne altid skal være tilstrækkeligt klare til at se igennem.

Der er et toilet som de detentionsanbragte kan benytte. På gangen er der brandmeldere.

Det blev oplyst at der sjældent sker istandsættelse af detentionslokalerne. (Et af stederne var der skrevet en dato i 1994 på væggen).

Jeg anmoder om oplysning om eventuelle planer med hensyn til istandsættelse af lokalerne.

Henset til at lokalerne bruges meget ofte var de generelt set i pæn stand. Lokalerne giver mig således ikke anledning til andre bemærkninger end de ovennævnte.

2. Oplysninger afgivet under og efter inspektionen

Det blev under inspektionen oplyst at der den 5. november 2000 som et led i de besparelser som politiet efter finansloven er pålagt, skete en ændring af natberedskabet således at der om natten kun kunne ske detentionsanbringelse på Station 1. Pr. 15. december 2000 blev dette dog ændret således at der fra da af også kunne ske detentionsanbringelse på Station 3 om natten. Det stigende pres på Station 1 i perioden fra den 5. november 2000 til 15. december 2000 har medført at der i denne periode ikke i alle tilfælde er gjort notat i overensstemmelse med detentionskundgørelsen om de tilsyn som faktisk er sket.

Station 1 har efterfølgende telefonisk oplyst at ordningen med ændring af natberedskabet rettelig blev anvendt (allerede) fra den 4. november 2000 og (først) ændret den 17. december 2000. I perioden 4. november 2000 til 17. december 2000 skete der dog af pladmæssige grunde nogle gange alligevel anbringelse andre steder end på Station 1 om natten.

Jeg anmodede under inspektionen om at modtage en skriftlig orientering om ordningen, herunder om konsekvenserne af denne ændring for detentionsanbringelserne. Efter at have modtaget den foreløbige rapport, har Politidirektøren i København med brev af 17. august 2001 fremsendt en redegørelse af 10. august 2001. Heri er bl.a. anført følgende:

” ...

Ordningen med det fælles natberedskab viste såvel hensigtsmæssige som uhensigtsmæssige sider, og en nedsat følgegruppe evaluerede løbende natberedskabet for at optimere tjenesten dels til borgernes, men også til politifolkenes tilfredshed.

Meget hurtigt blev det klart, at travlhed, arbejdsmiljø samt tekniske og bygningsmæssige forhold, var årsag til forskellige problemstillinger. Følgegruppen besluttede derfor på et møde den 13. november 2000, at der skulle ske en opnormering af vagthavendegruppen med 1 m/k torsdag, fredag og lørdag nat. Opnormeringen skal ses i lyset af, at der fra de vagthavendes side blev gjort opmærksom på, at der var for dårlig kvalitet i det arbejde, der blev udført specielt omkring varetagelse af de anholdte.

Den 14. november 2000 traf følgegruppen den beslutning, at station 3 fra den 16. november 2000 skulle dele natberedskabet med station 1 på torsdage, fredage og lørdage. Dette blev gjort i erkendelse af, at der var for mange problemer, der ikke kunne løses, samt at ordningen i en række henseender var uhensigtsmæssig i relation til bygningsmasse, ressourceanvendelse, arbejdsmiljø, m.v.

Ved et møde først i december konkluderede følgegruppen på baggrund af forholdene i november måned 2000, at der stadig var utilfredsstillende forhold ved ordningen, hvilket medførte en beslutning om, at både station 1 og station 3 skulle indgå i det centrale natberedskab alle dage fra torsdag den 14. december 2000. Dette tiltag viste sig at løse mange af de problemer, der gav anledning til utilfredsheden. Et af problemerne var som tidligere nævnt, at de vagthavende bl.a. ikke kunne nå at føre de pålagte tilsyn med anholdte i tilstrækkeligt omfang, hvilket betød ekstraordinære åbninger af station 2 og 3 i perioden.

Det skal endvidere bemærkes, at der op til de 4 weekender (torsdag, fredag og lørdag) i december 2000 yderligere blev stillet personale til rådighed for målrettede indsatser i forbindelse med vold og uro relateret til julefrokoster i politikredsen. De målrettede indsatser blev på skift styret fra station 2 til og med station 5. I forbindelse med disse indsatser blev den ansvarlige station natåbnet med henblik på styring af den konkrete indsats, ligesom stationen kunne modtage anholdte relateret til selve indsatsen.

I forbindelse med den ekstraordinære åbning var der ikke almindelig publikumsbetjening på stationen.

De vagthavende gav efterfølgende udtryk for, at der nu ikke længere var problemer med tilsynene med de anholdte.

Station 2 forestod den målrettede indsats (vold – uro) i uge 48, station 3 i uge 49, station 4 i uge 50 og station 5 i uge 51.

Foruden ovennævnte målrettede indsatser havde Politivagten på Københavns Hovedbanegård også ekstraordinært natåbent alle weekender i december 2000.

- o -

Med baggrund i de strukturændringer der p.t. pågår i Københavns Politi, blev der den 26. marts 2001 truffet beslutning om, at station 4 igen skulle fungere som døgnbetjent station. Det

betyder, at Københavns Politi i dag og fremover har døgnbetjente stationer på station 1, 3 og 4.

Ekstraordinære natåbninger af station 2 og 3

Ved ekstraordinær natåbning af station 2 og 3 i november/december 2000, blev der placeret en chargeret vagthavende og to politifolk på den aktuelle station. Dette udelukkende for at varetage de anholdtes interesser. De nævnte stationer var således ikke åbne for publikumsbetjening.

Antallet af anholdte oversteg på tidspunkter kapaciteten på station 1, hvorfor station 2 ekstraordinært blev natåbnet både torsdag den 30. november 2000 og lørdag den 2. december 2000, ligesom station 3 blev det lørdag den 2. december 2000.

Igen fredag og lørdag den 8. og 9. december 2000 blev station 3 ekstraordinært natåbnet, idet der var et stort antal anholdte.

Modtagelse af anholdte

På de københavnske politistationer var og er proceduren stadig sådan, at der ved hver vagt er én blandt de vagthavende, der på hele vagten er ansvarlig for de anholdte. Dette indebærer modtagelse af den anholdte, opdatering i POL-SAS (edb-anholdelsesprotokol), tilsyn med anholdte og notering af tidspunkter for tilsyn og hvem der har udført tilsynene på anholdelsesblanketten, samt hvis pgl. skal løslades inden for vagten, så forestår han også dette.

Natberedskabets konsekvenser for den anholdte

I forbindelse med natberedskabet blev der fra centralt hold udstukket en række retningslinier. Således blev der også lavet retningslinier for, hvordan en anholdt skulle behandles under ordningen med natberedskabet.

Retningslinierne var og er som følger:

Skønnes en sag med en anholdt på en station først at være færdigbehandlet efter kl. 2300, skal vagthavende for station 4's og 5's vedkommende i samråd med vagtlederen på station 1 og vagthavende for station 2's vedkommende i samråd med vagtlederen på station 3 træffe afgørelse om, at anholdte, sagen og i visse tilfælde personalet overføres til station 1, henholdsvis station 3, for færdigbehandling af sagen. Der må ikke på station 2, 4 og 5 befinde sig anholdte på stationen efter kl. 2300, medmindre der er en chargeret vagthavende til stede, og sagsbehandlingen skønnes hurtigt at kunne tilendebringes, således at løsladelse kan ske.

Starter stationens personale sagsbehandling under patrulje, og skønnes det, at sagsbehandlingen med eventuelle anholdte vil have en varighed ud over kl. 2300, meddeles dette til vagthavende, der i samråd med vagtlederen på station 1 (for station 4's og station 5's vedkommende) henholdsvis station 3 (for station 2's vedkommende) afgør, om personalet, sagen og anholdte kører direkte til station 1 henholdsvis station 3 for sagsbehandling.

Er det nødvendigt at overføre en detentionsanbragt fra en station til station 1 henholdsvis station 3, skal dette opdateres i anholdelsesdisposition (OT) – overført til natberedskab. Der ta-

ges en kopi af anholdelsesblanketten, som følger den anholdte. Den originale anholdelsesblanket bliver på stationen med påtegning om tidspunktet for overførslen under rubrikken 'eventuelle bemærkninger'. Station 1 henholdsvis station 3 påfører tidspunktet for modtagelsen af den anholdte og fortsætter med tilsyn på kopien. Når løsladelse sker, påtegner station 1 henholdsvis station 3 dette og beholder anholdelsesblanketten i eget ringbind, samt foretager løsladelse i POL-SAS.

Er det nødvendigt at overføre en anholdt fra en station til station 1 henholdsvis station 3 for videre sagsbehandling, skal dette opdateres i anholdelsesdisposition (OT) – overført til natberedskab. Der tages en kopi af anholdelsesblanketten, som følger den anholdte. Det foreliggende sagsmateriale følger ligeledes den anholdte og skal være så godt beskrevet, at natberedskabet har mulighed for at færdiggøre sagen.

Samme fremgangsmåde anvendes ved overførsel af anholdte kl. 0700 fra natberedskabet til stationerne, hvor natberedskabet opdaterer i anholdelsesdisposition (OF) – overført fra natberedskab.

Det skal bemærkes, at koderne (OT) – overført til natberedskab og (OF) – overført fra natberedskab er to nye anholdelsesdispositioner, som alene er oprettet for at dokumentere og måle overførsel af anholdte til og fra natberedskabet. Koderne må ikke benyttes til andet end overførsler.

...”

Det blev endvidere oplyst at Station 1 har ca. halvdelen – ja, næsten 60 % – af alle detentionsanbringelserne i Københavns politikreds.

Det blev også nævnt at Station 1 er omfattet af forsøgsordningen med elektronisk overvågning til delvis erstatning for det personlige tilsyn. Efter denne ordning skal de første to tilsyn ske personligt hvorefter tilsynene normalt kan overgå til alene at foregå ved elektronisk overvågning – via monitor og lyttefunktion.

Om den nuværende procedure ved detentionsanbringelse blev det oplyst at anholdelsesblanketterne nu er omfattet af regler om arkivering således at det kan dokumenteres hvad der er foregået. Anholdelsesblanketterne skal indeholde notat om alle tilsyn, herunder de tilsyn der alene er foregået ved monitor og lyttefunktion, idet man ikke i den elektroniske anholdelsesrapport (fra POL-SAS) kan læse alle oplysninger medmindre de skrives ud.

Det blev endvidere oplyst at der nu tilkaldes læge i alle tilfælde af detentionsanbringelse, og at der ikke er problemer med at få hospitalerne til at tage imod de tilbageholdte når politiet skønner at den pågældende skal indbringes eller overføres til hospital.

3. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de seneste 20 detentionsanbringelser forud for den 13. december 2000 hvor inspektionen blev varslet. Min anmodning vedrørte således rapporter fra den periode hvor der på grund af ændring af natberedskabet som udgangspunkt alene skete detentionsanbringelse på Station 1, jf. pkt. 2 ovenfor.

Jeg modtog herefter kopi af anholdelsesblanketter vedrørende 20 anbringelser der dækker perioden fra den 9. december 2000 til og med den 12. december 2000. Jeg har ikke modtaget udskrifter fra POL-SAS (Politiets elektroniske sagsstyringssystem).

I flere tilfælde har der som det fremgår, været tale om flere end en anbringelse i løbet af en dag. Anbringelserne nævnt under gennemgangen nedenfor er angivet med det ”AP.nr.” (anholdelsesprotokolnummer) der er angivet i anholdelsesblanketten.

I et tilfælde er det noteret at den pågældende er anbragt i venterum (AP.nr. 16845). Denne anbringelse indgår derfor ikke i min undersøgelse, der således omfatter 19 anbringelser.

Anholdelsesblanketten indeholder bl.a. felter til notering af navn, adresse og CPR-nummer på den anholdte, dato og klokkeslæt for anholdelse og indbringelse til politistationen, årsagen til anholdelsen, spirituspromille, og hvor anbringelse er sket (i detentionen eller andre steder). Det er i alle tilfælde påført hvilket detentionslokale anbringelse er sket i. Herudover er der rubrikker til angivelse af tidspunktet for tilkaldelse og tilsyn af læge og navnet på den pågældende læge. Der er endvidere felter til angivelse af hvem der har foretaget anholdelsen af og indbragt den pågældende til stationen, hvem der har visiteret, og hvem der er modtagende vagthavende. Endelig er der felter til notering af skader/spor/tilstand og eventuelle sygdomme

samt til notat om foretagne tilsyn ved angivelse af klokkeslæt og tjenestenummer på de(n) der har tilset vedkommende.

Blankettens bagside indeholder bl.a. fortrykte rubrikker til angivelse af penge og andre værdigenstande, angivet som øreringe, ringe, kæde(r), ur og andet, som er taget i forvaring ved visitationen. Der er endvidere fortrykte felter til notat om bl.a. udlevering af vejledning og ”pjece” til anholdte. Sidstnævnte er angivet i forbindelse med felt til angivelse af dato og klokkeslæt for løsladelse, og jeg går derfor ud fra at der sigtes til (Rigspolicehøvedens) pjece om alkoholafvænning og -behandling. Der er endvidere en rubrik til anholdtes underskrift som kvittering for udlevering af de effekter der har været taget i forvaring.

Af Politiets Årsberetning for 1999 fremgår det (s. 145) at der i dette år var i alt 1135 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Københavns politikreds. Det fremgår ikke hvor mange af dem der skete på Station 1, men det blev som nævnt under pkt. 2 under inspektionen oplyst at over halvdelen sker på Station 1. Af de 1135 anbringelser blev 967 lægeundersøgt (mens 98 blev bragt til sygehus og 14 bragt til hjemmet). Der sker nu som nævnt ovenfor (og også nedenfor under pkt. 3.2.) lægetilsyn i alle tilfælde.

Nærmere regler om detentionsanbringelse er fastsat i Rigspolicehøvedens kundgørelse om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer. På det tidspunkt hvor de gennemgåede anbringelser fandt sted, var det Kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994 der var gældende, og som der derfor er henvist til nedenfor. Denne kundgørelse er nu afløst af Kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001 der trådte i kraft den 1. august 2001.

Politidirektøren har i PD-Orientering nr. 39 af 11. oktober 2000 fastsat lokale bestemmelser om detentionsanbringelse af spiritus- og blandingsmisbrugspåvirkede personer.

3.1. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter kundgørelsens § 2 må i almindelighed kun spirituspåvirkede personer anbringes i detention.

Anbringelse af spirituspåvirkede personer i detentionen må dog kun ske hvis det skønnes strengt nødvendigt, jf. kundgørelsens § 1, stk. 2.

Det er således efter kundgørelsen uden betydning i hvilken grad den pågældende er spirituspåvirket, ligesom der undtagelsesvist vil kunne ske anbringelse af personer der ikke er spirituspåvirkede (jf. § 2), men anbringelse i detentionen forudsætter i alle tilfælde at det skønnes strengt nødvendigt (§ 1, stk. 2).

Fra min inspektion senere samme dag af Station 2 er jeg bekendt med at Københavns Politi i brev af 4. august 2000 anmodede stationslederne om nærmere oplysninger om anvendelsen de enkelte steder af detentionsrum til personer der ikke er påvirkede af spiritus. Under inspektionen blev det, som anført under pkt. 1, oplyst at detentionslokalerne tidligere også blev brugt som venterum.

Jeg anmoder Politidirektøren om at sende mig Station 1's besvarelse af denne anmodning.

I anholdelsesblanketten er der som årsag til anholdelsen i 2 tilfælde angivet beruselse, i det ene tilfælde muligvis i kombination med lov om euforiserende stoffer (AP.nr. 16839 og 16883). I yderligere et tilfælde er der henvist til (færdselslovens) § 53 (AP.nr. 16842). I denne sag er det samtidig i feltet til angivelse af bl.a. tilstand noteret at den pågældende var spirituspåvirket, og der er notat i feltet vedrørende alkometertest om at den pågældende havde en promille på 2,9.

I 9 tilfælde er det i feltet til angivelse af bl.a. tilstand anført at den pågældende var spirituspåvirket, i nogle af tilfældene med angivelse af graden heraf, fra lettere (en anbringelse den 12. december 2000 hvor AP.nr. som det eneste tilfælde ikke er angivet) til kraftigt (AP.nr. 16879). I et af disse

tilfælde hvor graden er angivet til over middel, er det samtidig noteret at den pågældende havde en promille på 3,75 (AP.nr. 17014).

I yderligere et tilfælde fremgår det af notat i feltet til angivelse af tilstand mv. at den pågældende var påvirket af såvel alkohol som euforiserende stoffer (heroin, metadon og hash). Det drejer sig om AP.nr. 16920.

Det fremgår således udtrykkeligt i 13 tilfælde at der var tale om spirituspåvirkethed, i et tilfælde dog kun i lettere grad, og i et andet tilfælde i kombination med euforiserende stoffer. I tilfældet AP.nr. 16883 hvor lov om euforiserende stoffer er anført i parentes ved angivelse af anholdelsesgrundlag, var der muligvis også tale om påvirkning både af alkohol og euforiserende stoffer.

I de øvrige 6 tilfælde fremgår det ikke om den pågældende var påvirket af spiritus. Anholdelsesårsagen er i disse tilfælde angivet som henholdsvis graffiti, hærværk, part i færdselsuheld (hvor den pågældende – AP.nr. 16844 – blev indbragt fra hospital), vold og endelig i 2 tilfælde politivedtægten, i et tilfælde i kombination med straffelovens § 121 (AP.nr. 16848 og 16862). Det fremgår ikke af disse 2 sidstnævnte tilfælde om det er bestemmelserne om spirituspåvirkethed i politivedtægten der henvises til. I det sidstnævnte tilfælde er det i feltet om bl.a. tilstand angivet at den pågældende muligvis havde taget stoffer.

Jeg går imidlertid ud fra at de pågældende i disse tilfælde, måske på nær det sidste tilfælde, også var spirituspåvirkede.

Jeg lægger således til grund at der i alle tilfælde, måske på nær et, har været tale om spirituspåvirkethed. I det sidste tilfælde (AP.nr. 16862) havde den pågældende som nævnt muligvis taget stoffer (og var således muligvis kun påvirket af stoffer og ikke (tillige) alkohol).

Fra en sag om et dødsfald i detentionen på Politistationen i Aalborg er jeg bekendt med at Rigspolitichefen har udtalt at kundgørelsen historisk set som udgangspunkt aldrig har omfattet andre end spirituspåvirkede personer. (Den nye kundgørelse omfatter alle personer der er berusede, hvad enten det skyldes alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, jf. § 1, stk. 1). Rigspolitichefen har også anført at en tilbageholdt person som skønnes påvirket alene af medicin og/eller narkotika, eller af en kombination af spiritus og medicin/narkotika, efter Rigspolitichefens opfattelse bør lægeundersøges og i svære tilfælde straks bringes til hospital. Rigspolitichefen har samtidig tilkendegivet at denne opfattelse ikke fremgår af kundgørelsen eller andre instruktive forskrifter for politiets arbejde. (Efter den nye kundgørelse skal der ske lægetilsyn ved alle detentionsanbringelser, jf. § 12. En sådan regel gælder allerede for detentionsanbringelser i København, jf. PD-orienteringens § 2, stk. 2, og nedenfor under pkt. 3.2.).

Der var lægetilsyn både i sagen med AP.nr. 16862 og sagen med AP.nr. 16883 hvor de pågældende muligvis havde indtaget euforiserende stoffer, og i sagen med AP.nr. 16920 hvor der var tale om en kombination af spiritus og euforiserende stoffer. Lægeundersøgelse fandt i de 2 førstnævnte tilfælde sted 40 minutter efter at læge var tilkaldt og i det sidstnævnte tilfælde knap 30 minutter efter at læge var tilkaldt. Der er ikke noget notat om lægens bemærkninger, men jeg lægger til grund at lægen i alle 3 tilfælde har ment at anbringelse i detentionen var forsvarlig.

Jeg lægger således til grund at (opretholdelse af) anbringelsen i detentionen i disse tilfælde er i overensstemmelse med kundgørelsens § 2.

Jeg lægger herefter til grund at alle anbringelserne har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 2.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om detentionsanbringelserne i de enkelte tilfælde var strengt nødvendige, jf. kundgørelsens § 1, stk. 2. Jeg går ud fra at det forholder sig således – også i det tilfælde hvor den tilbageholdte kun fandtes påvirket i lettere grad (den sag hvor der ikke er angivet noget AP.nr. – en anbringelse den 12. december 2000 efter politivedtægten af en ”Landevejsridder”).

Jeg lægger således også til grund at anbringelserne i alle tilfælde har været i overensstemmelse med kundgørelsens § 1, stk. 2.

3.2. Lægeundersøgelse

Efter kundgørelsens § 9 skal der ske lægeundersøgelse medmindre det på grundlag af den tilbageholdtes tilstand eller omstændighederne i øvrigt, f.eks. oplysninger om den tilbageholdtes færden, findes ubetænkeligt at lægeundersøgelse undlades.

Politidirektøren har i en skrivelse af 23. august 2000 til stationslederne i ordenspolitiet på Station 1-6 fastsat lokale bestemmelser om lægetilsyn med detentionsanbragte. Politidirektøren har heri bestemt at der fremover ”altid og uden undtagelse skal gennemføres lægetilsyn af detentionsanbragte i Københavns politikreds – enten ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkaldelse af læge.” Det fremgår som tidligere nævnt nu også af PD-orienteringens § 2, stk. 2.

Det er i alle tilfælde på nær et (AP.nr. 16946) noteret at der er tilkaldt læge. Lægetilsyn fandt imidlertid i dette tilfælde sted på Station 3 inden overførsel til Station 1. Bortset fra i et tilfælde (AP.nr. 16498) er det i alle tilfælde noteret at der var tilsyn ved læge. Den pågældende i sagen AP.nr. 16498 blev bragt til skadestue kl. 01.00 efter at have kastet blod op. Lægetilkald skete kl. 21.40, og sidste tilsynsnotat er kl. 22.22. Det fremgår ikke om det mang-

lende notat om lægetilsyn skyldes at der ikke var lægetilsyn inden den pågældende blev bragt til skadestuen.

Jeg beder om oplysning herom.

I samtlige tilfælde (på nær det lige nævnte, AP.nr. 16498) fremgår det på hvilket tidspunkt lægetilsynet fandt sted. I det ene af disse tilfælde havde tilsynet, som nævnt, fundet sted på Station 3 inden indbringelsen til Station 1 (AP.nr. 16946). I 12 af de 19 tilfælde er det angivet hvem der forestod lægetilsynet.

Kundgørelsen foreskriver ikke notatpligt med hensyn til spørgsmålet om overvejelser om lægetilsyn. I den nye kundgørelse er der bestemmelser om notatpligt (§ 14, stk. 3).

I ingen af tilfældene foreligger der blandt det materiale som jeg har modtaget, et notat fra lægen om tilsynet. (I et tilfælde har lægen i feltet til angivelse af eventuelle sygdomme skrevet et minus). Af PD-Orientering nr. 39 fremgår det at lægen efter sin undersøgelse udfylder en lægeerklæring, jf. § 5, stk. 3. Jeg går derfor ud fra at der findes lægeerklæringer i sagerne.

Jeg beder politidirektøren om at bekræfte at der i sagerne findes lægeerklæringer.

Jeg anmoder desuden politidirektøren om kopi af erklæringerne i de 5 seneste sager (AP.nr. 16936, 16498, 16946, sagen uden AP.nr. og AP.nr. 17014).

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkaldelse af eller undersøgelse ved læge.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvareligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at tilkaldelse af læge og undersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

I PD-orienteringen er det i § 4, stk. 2, sidste punktum, anført at der skal tilkaldes læge hvis vagtlederen/vagthavende med særligt ansvar for detentionsanbragte efter fremstillingen af den pågældende skønner at han/hun kan detentionsanbringes. Lægetilkald skal således ske umiddelbart efter fremstillingen for vagthavende.

Det er i alle tilfælde (på nær AP.nr. 16946 hvor lægetilsyn fandt sted på Station 3) anført hvornår lægen blev tilkaldt. Det er også i alle tilfælde (på nær AP.nr. 16498, jf. ovenfor) angivet hvornår lægetilsyn fandt sted.

Anholdelsestidspunktet og tidspunktet for indbringelse til politistationen fremgår af sagerne, men ikke tidspunktet for fremstillingen for vagthavende (og indsættelsen i detentionen).

Lægetilkald er i et (af de 18) tilfælde sket 5 minutter før indbringelsen til stationen (og 4 minutter efter anholdelsen). Det drejer sig om AP.nr. 17014 hvor alkoholkoncentrationen som tidligere nævnt var 3,75 promille. I yderligere 2 tilfælde er tilkald sket samtidig med indbringelsen. I 2 andre tilfælde er tilkald sket under 10 minutter efter indbringelsen. I 9 tilfælde er tilkald sket mellem 10 og 15 minutter efter indbringelsen. I et tilfælde er tilkald sket efter 20 minutter, i 2 tilfælde 30 minutter efter indbringelsen og i det sidste tilfælde 50 minutter efter indbringelsen.

Tilkaldelse af læge skal, som nævnt, efter PD-orienteringen ske umiddelbart efter fremstillingen for vagthavende og efter min opfattelse snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg går ud fra at fremstilling for vagthavende sker umiddelbart efter indbringelsen. Det fremgår ikke hvor lang tid en sådan fremstilling normalt tager, eller hvor lang tid den har taget i de enkelte tilfælde, men jeg er opmærksom på at fremstillingstiden varierer fra tilfælde til tilfælde.

Efter min opfattelse er lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen, ikke snarest muligt. Det er således efter min opfattelse beklageligt at der i de 4 sidstnævnte tilfælde gik mellem 20 minutter og 50 minutter efter indbringelsen før der skete lægetilkald.

I den nye detentionskundgørelse er det anført at der under transporten til politistationen skal ske underretning af vagthavende der skal tilkalde læge (§ 6). Lægeundersøgelse skal endvidere ske inden endelig anbringelse i detentionen (§ 12). Lægetilkald skal således ske umiddelbart efter underretningen og vil derfor normalt være sket inden den tilbageholdte indbringes og fremstilles for vagthavende.

Under henvisning hertil, foretager jeg mig ikke yderligere vedrørende spørgsmålet om tidspunktet for lægetilkald.

I et af de 18 tilfælde fremgår det på grund af manglende notat om tilsynstidspunktet (AP.nr. 16498, jf. ovenfor) ikke hvor lang tid der gik mellem tilkald og tilsyn.

I 3 tilfælde fandt tilsyn sted mellem 10 og 20 minutter efter tilkaldet. I 4 tilfælde gik der mellem 25 og 30 minutter fra tilkald til tilsyn. I 6 tilfælde gik der mellem 35 og 45 minutter fra tilkald til tilsyn. I et tilfælde gik der 55 minutter fra tilkald til tilsyn, i et tilfælde 1 time (AP.nr. 16852), i et tilfælde 1 time og 5 minutter (AP.nr. 16847), og i det sidste tilfælde 1 time og 45 minutter (den sag hvor der ikke er noteret noget AP.nr. – en anbringelse den 12. december 2000).

I forhold til tidspunktet for indbringelsen var der i et tilfælde lægetilsyn (33 minutter) før indbringelsen til Station 1, nemlig på Station 3 (AP.nr. 16946, jf. ovenfor). I et tilfælde fremgår det ikke om der var lægetilsyn (AP.nr. 16498, jf. ovenfor). I 3 tilfælde gik der under 30 minutter fra indbringelsen til lægetilsynet. I 8 tilfælde gik der mellem 35 og 56 minutter fra indbringelsen til lægetilsynet. I 5 tilfælde gik der mellem præcis 1 time og 1 time og 15 minutter, og i det sidste tilfælde 1 time og 55 minutter fra indbringelsen til lægetilsynet.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min umiddelbare opfattelse ikke er snarest muligt.

Da der kun i et enkelt tilfælde er gået væsentligt mere end en time mellem indbringelsen og lægetilsynet, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om tidspunktet for lægetilsyn i sagerne.

Jeg beder i øvrigt politidirektøren om at oplyse nærmere om den fremgangsmåde der følges ved tilkald af læge, herunder om hvilke aftaler med læger der måtte være indgået med henblik på gennemførelse af tilsyn med detentionsanbringelse snarest muligt efter indsættelsen i detentionen. Jeg henviser i den forbindelse også til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 2. december 1997 til samtlige politimestre og Politidirektøren i København hvori ministeriet har henstillet at der indgås lokale aftaler hvor dette er nødvendigt for effektivt at sikre det foreskrevne lægetilsyn ved detentionsanbringelse.

3.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Efter kundgørelsens § 12 skal der hurtigst muligt og inden anbringelse i detentionsrum iværksættes, indhentes oplysninger om den tilbageholdte i kriminalregistret med henblik på f.eks. skærpet tilsyn, eventuelle sygdomme mv.

Der er ingen rubrikker i anholdelsesblanketten vedrørende forespørgsel til kriminalregistret, og det fremgår heller ikke i øvrigt af nogen af sagerne om der (rutinemæssigt) har været foretaget forespørgsel i kriminalregistret om den pågældende. Jeg går imidlertid ud fra at der rutinemæssigt forespørges i kriminalregistret, og at det noteres i POL-SAS.

Jeg anmoder politidirektøren om at oplyse hvilken fremgangsmåde der følges i relation til bestemmelsen i kundgørelsens § 12 (§ 13, stk. 2, i den nugældende kundgørelse). Jeg anmoder endvidere om oplysning om hvorvidt (bekræftelse på at) der er indhentet oplysninger fra kriminalregistret i de konkrete tilfælde, og om kopi af udskrifter fra POL-SAS herom for de seneste 5 anbringelsers vedkommende (AP.nr. 16936, 16498, 16946, sagen uden AP.nr. og AP.nr. 17014).

3.4. Visitation

Efter kundgørelsens § 13, stk. 1, skal der inden anbringelse i detentionen ske visitation i overværelse af vagthavende. Ved visitationen skal der som hovedregel medvirke to polititjenestemænd som hver for sig skal foretage en fuldstændig undersøgelse af den tilbageholdte. Den tilbageholdte skal fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Herudover skal bl.a. samtlige lommer tømmes, og de bør krænges ud hvis det er muligt. Efter bestemmelsens stk. 2 må en egentlig visitation kun foretages af personer af samme køn som den der visiteres.

I PD-orienteringen er det i § 5, stk. 1, anført at der skal foretages en grundig visitation af den anholdte.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Nykøbing Falster udtalte jeg at jeg – da formålet med visitation forud for indsættelse i detentionen er at sikre at den pågældende fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade – går ud fra at der efter bestemmelsen i § 13 altid er pligt til at

foretage en egentlig visitation (i form af beføling af den ”indre” beklædning), og at det således ikke er tilstrækkeligt med en overfladisk visitation af den ydre beklædning. Jeg forstår herefter sondringen i § 13 mellem visitation og egentlig visitation sådan at bestemmelsen i § 13, stk. 2, om egentlige visitationer alene har til hensigt at angive at der skal være kønsfællesskab mellem den der foretager denne del af visitationen, og den der visiteres. (I den nye kundgørelse er bestemmelsen om visitation på dette punkt ændret. Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 13, stk. 4).

Efter bestemmelsen i § 13, stk. 3, skal penge og værdigenstande der fratages en tilbageholdt, noteres, f.eks. i anholdelsesprotokollen. (I den nye kundgørelse er der indført pligt til også at anføre navnene på de polititjenestemænd der har forestået visitationen, jf. § 13, stk. 5, 2. punktum).

Anholdelsesblanketten indeholder et felt til angivelse af hvem der har visiteret den pågældende. Der er foretaget notat i dette felt i 12 tilfælde. Det fremgår af bagsiden under rubrikkerne til inddragne penge og effekter at der i alle tilfælde på nær et er inddraget penge, og i visse tilfælde tillige andre effekter. I det ene tilfælde hvor der ikke blev inddraget penge, blev der inddraget et ur. Jeg udleder heraf at der er sket visitation også i alle de tilfælde hvor det ikke er angivet under rubrikken i anholdelsesblanketten til angivelse af visitation. For så vidt angår de tilfælde hvor det alene er noteret at der er inddraget penge, går jeg endvidere ud fra at der ikke blev fundet andre værdigenstande idet jeg antager at det ellers havde været noteret.

I 9 af de 12 tilfælde hvor der i anholdelsesblanketten er gjort notat om hvem der forestod visitation, er det kun med tjenestenummer angivet hvem der forestod visitationen. I 2 tilfælde er der angivet både tjenestenummer og navn på den der forestod visitationen, og i det sidste tilfælde er det (alene) med navn angivet hvem der forestod visitationen.

I 2 af disse 12 tilfælde er det angivet at visitationen blev foretaget af to personer. I de øvrige 10 tilfælde er der kun angivet en person, mens det ikke for de 7 tilfældes vedkommende hvor visitationen kun fremgår indirekte ved notat under rubrikkerne til angivelse af inddragne penge og effekter, fremgår om den blev foretaget af en eller to polititjenestemænd. I et tilfælde er det angivet at pengene er inddraget af en navngiven person. Umiddelbart ses der således ikke ”som hovedregel” at have medvirket to polititjenestemænd ved visitationen.

Det fremgår endvidere ikke om visitation er sket i overværelse af vagthavende, eller om der er sket en egentlig visitation.

Under inspektionen blev det oplyst at der altid sker visitation forud for indsættelse i detentionen, jf. pkt. 2. Der blev ikke oplyst nærmere herom. (Jeg er opmærksom på at der efter den nye kundgørelse ikke længere gælder et krav om at visitation skal ske under overværelse af den vagthavende).

Jeg beder politidirektøren om at redegøre for praksis på Station 1 med hensyn til visitation forud for indsættelse i detentionen.

I 3 af de 9 tilfælde hvor det alene ved tjenestenummer er angivet hvem der forestod visitationen, er det også kun ved tjenestenummer angivet hvem der anholdt og indbragte den tilbageholdte. Selv om der er sammenfald i tjenestenummerangivelsen, kan jeg derfor ikke i disse sager udlede om visitation blev foretaget af en mandlig eller en kvindelig ansat. I 8 tilfælde er det såvel ved angivelse af tjenestenummer som navn angivet hvem der anholdt og indbragte den tilbageholdte. Det er dog kun i 2 af disse tilfælde at det ved navn er angivet hvem der forestod visitationen. (AP.nr. 16842 og 16852). For de 6 andre tilfældes vedkommende fremgår det ved sammenhold af tjenestenumre at det var en mand der forestod visitationen. I det ene af disse tilfælde (AP.nr. 16851) hvor visitationen blev forestået af to polititjeneste-

mænd der begge kun er angivet ved tjenestenummer, kan kønnet dog kun udledes for den enes vedkommende.

I de tilfælde hvor det enten ikke fremgår eller kun med tjenestenummer fremgår hvem der forestod visitationerne, og det ikke ved sammenhold af angivelserne under rubrikkerne om anholdelse/indbringelse og visitation er muligt at udlede kønnet på de(n) der visiterede, er det ikke muligt for mig at kontrollere om visitationen blev foretaget af personer af samme køn som den der blev visiteret.

I 2 tilfælde (AP.nr. 16862 og 16920) var der tale om detentionsanbringelse af kvinder. I ingen af disse tilfælde er rubrikken til angivelse af hvem der forestod visitationen, udfyldt.

Hvis der er sket en egentlig visitation i disse 2 tilfælde, beder jeg hvis det er muligt, om at få oplyst om denne del af visitationen blev foretaget af kvindeligt personale.

I 14 tilfælde har den detentionsanbragte kvitteret for modtagelsen af de inddragne penge og/eller effekter. Jeg går ud fra at den tilbageholdte også i de øvrige tilfælde har fået tilbageleveret de inddragne penge mv., og at den manglende kvittering herfor skyldes at vedkommende ikke har ønsket at kvittere.

Der er ingen bestemmelser i kundgørelsen der foreskriver at den tilbageholdte skal kvittere, men fra mine inspektioner af andre detentioner er jeg bekendt med at der følges en praksis med kvittering de fleste steder. I den nye detentionskundgørelse er der en bestemmelse om at den tilbageholdte skal anmodes om at kvittere for udlevering af fratagne effekter (§ 22, stk. 2).

Efter min opfattelse bør det også noteres hvis den tilbageholdte ikke ønsker at kvittere så der ikke er tvivl om at den pågældende har fået udleveret sine effekter.

3.5. Tilsyn

Efter § 17, stk. 1, skal der ske et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Tilsyn skal, efter bestemmelsens stk. 4, ske så hyppigt som den indsatte tilstand gør det nødvendigt, og ”så vidt muligt” mindst en gang hver halve time. Når der har været foretaget tilsyn, skal dette noteres med angivelse af klokkeslæt og underskrift eller initialer, jf. stk. 5. Overvågning af detentionsrum med tekniske hjælpemidler, herunder tilsyn der alene foretages ved at kigge gennem spionøjet i døren til detentionsrummet, kan anvendes som supplement til det i stk. 4 foreskrevne tilsyn, men kan ikke træde i stedet herfor, jf. stk. 6.

I PD-orienteringen er det i § 6, stk. 2, anført at der skal ske tilsyn så ofte som den detentionsanbragtes tilstand gør det nødvendigt, og med særlig opmærksomhed indtil lægeundersøgelse har fundet sted. Tilsyn skal ske personligt, jf. stk. 1. Råder stationen over et moderne elektronisk lytte- og overvågningsudstyr, kan dette delvist erstatte det personlige tilsyn, når den anbragte personligt er tilset to gange og ikke befinder sig i en farlig situation, jf. stk. 2. Elektronisk overvågning skal ske så ofte som den detentionsanbragtes tilstand gør det nødvendigt og minimum hver halve time. Opstår der under en sådan overvågning tvivl om den anbragtes helbred, skal der straks iværksættes personligt tilsyn, jf. stk. 3.

Station 1 er, som nævnt ovenfor, omfattet af den forsøgsordning med elektronisk overvågning til delvis erstatning for det personlige tilsyn, der blev indført ved Rigspolitechefens skrivelse af 26. januar 1996 til de fire politikredse som ordningen omfatter. Justitsministeriet har i brev af 6. november 1998 oplyst at ministeriet har tiltrådt Rigspolitechefens indstilling om at forsøgsordningen gøres permanent og udvides til at omfatte samtlige politiets detentionslokaler der er udstyret med et moderne lytte- og overvågningsudstyr. Som en følge heraf indeholder den nye kundgørelse nærmere forskrifter for ordningen (§ 18, stk. 2-5). Jeg er bekendt med at Rigspolitechefen

den 5. marts 2001 har besluttet at alle (de øvrige) politistationer under Københavns Politi skal være omfattet af ordningen.

Forsøgsordningen indebærer, som også nævnt ovenfor, at de to første tilsyn skal ske personligt, mens tilsyn herefter normalt kan foregå via monitor og lyttefunktion, jf. Rigspolitichefens skrivelse af 26. januar 1996.

Det er anført i nævnte skrivelse fra Rigspolitichefen og i PD-orienteringens § 7, stk. 4, at (også) detentionstilsyn ved anvendelse af tekniske hjælpemidler skal noteres efter § 17, stk. 5.

Under inspektionen blev det, som nævnt ovenfor under pkt. 2., oplyst at der formentlig vil være mangler i noteringerne på anholdelsesblanketten som følge af øget arbejdspress i forbindelse med ændringen af natberedskabet i perioden fra den 5. november 2000 til 15. december 2000.

Af anholdelsesblanketten fremgår dato og klokkeslæt for anholdelse, indbringelse og løsladelse. Der er ikke fortrykte rubrikker til angivelse af tidspunktet for indsættelse i detentionen, og det er ikke angivet i noget tilfælde. Jeg går imidlertid ud fra at indsættelse i detentionen sker forholdsvis hurtigt efter indbringelsen, og efter at den pågældende er fremstillet for vagthavende og er blevet visiteret.

Der er i alle tilfælde gjort notat om tilsyn, herunder tilsyn der alene er sket ved monitor og lyttefunktion.

Notatet om tilsyn er foretaget ved angivelse af klokkeslæt for hvert tilsyn. I ingen tilfælde er der angivet underskrift eller initialer ud for tilsynene, men der er i stedet – i overensstemmelse med de fortrykte angivelser – angivet tjenestenummer på den eller de polititjenestemænd der har foretaget tilsynene.

I den nye kundgørelse er det anført at der efter ethvert tilsyn (såvel personligt som elektronisk) skal ske notat herom med angivelse af klokkeslæt og ”navn” på den polititjenestemand der har udført tilsynet (§ 18, stk. 5).

Da underskrift og initialer i den nye kundgørelse er erstattet af navn, og jeg således går ud fra at politiet nu i alle tilfælde angiver navn i stedet for tjenestenummer, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om hvorvidt angivelse af tjenestenummer var i overensstemmelse med kravet i den dagældende kundgørelse om angivelse af underskrift eller initialer.

Der er fortrykt ”tj.nr.” to gange ud for hvert tilsyn, og det synes således forudsat at tilsyn om muligt sker ved to personer hvilket også er sket i flere tilfælde. Det fremgår dog hverken af kundgørelsen eller PD-orienteringen at tilsyn skal ske ved to personer; tværtimod er det i § 6 anført at tilsyn kan udføres af vagthavende selv eller af ”en” polititjenestemand der er instrueret om fremgangsmåden ved detentionstilsyn.

På grund af de manglende oplysninger om tidspunktet for indsættelsen i detentionen, er det ikke muligt at se om første tilsyn efter indsættelsen (som skal være et personligt tilsyn) er sket inden for 30 minutter. Ved min vurdering af om første tilsyn er sket i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, har jeg taget hensyn til at der medgår tid til visitation mv. inden indsættelse i detentionen.

I 6 tilfælde ligger første noterede tilsyn ifølge tilsynsnotaterne under 30 minutter efter indbringelsen (fra 5 minutter til 25 minutter). For så vidt angår 3 af disse tilfælde (AP.nr. 16862, 16880 og sagen uden AP.nr.) er der gået mellem 5 og 15 minutter fra indbringelsen til først noterede tilsyn, mens der for de øvrige 3 tilfælde er tale om mellem 17 og 25 minutter. Ud fra en vurdering af hvor lang tid der er forløbet med fremstilling og visitation lægger jeg for de førstnævnte sagers vedkommende til grund at det først noterede

tilsyn er identisk med selve anbringelsen i detentionen. Jeg regner således næste tilsyn for første tilsyn. De er foretaget henholdsvis 20 minutter, 1 time og 45 minutter og 2 timer og 15 minutter senere.

I 4 tilfælde er der således gået under 30 minutter fra indbringelsen til første tilsyn.

I yderligere 2 tilfælde ligger tidspunktet for første noterede tilsyn hhv. 32 og 33 minutter efter indbringelsen. I 3 tilfælde er der gået mellem 40 og 42 minutter efter indbringelsen – hvilket jeg henset til fremstilling for vagthavende og visitation lægger til grund er i overensstemmelse med kundgørelsen.

I 3 andre tilfælde er der gået mellem 50 og 55 minutter fra indbringelsen til først noterede personlige tilsyn. I 4 tilfælde er der gået 1 time, i et tilfælde 1 time og 27 minutter, i yderligere et tilfælde 1 time og 45 minutter (AP.nr. 16880, jf. ovenfor) og i det sidste tilfælde 2 timer og 15 minutter (sagen uden AP.nr. jf. ovenfor), fra indbringelsen til først noterede personlige tilsyn.

Det er beklageligt at der i de 10 sidstnævnte tilfælde enten ikke er sket tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, eller ikke er gjort notat herom – også selv om det har skyldtes særlige forhold i forbindelse med ændring af natberedskabet, jf. det oplyste under inspektionen om at der efter ændringen i natberedskabet den 5. november 2000 ikke fuldt ud er gjort notat om førte tilsyn. Jeg går dog på baggrund af disse oplysninger ud fra at der er tale om manglende notat om udførte tilsyn, ikke manglende tilsyn.

Mellem første noterede tilsyn og næste noterede tilsyn som også skal være et personligt tilsyn, er der i 6 tilfælde gået maksimalt 30 minutter.

I 5 andre tilfælde er der gået mellem 35 og 40 minutter.

I 3 tilfælde er der gået ca. 1 time, og i 3 tilfælde 1 time og 10 minutter. I de 2 sidste tilfælde er der gået 1 time og 45-50 minutter.

I hvert fald for så vidt angår de 5 tilfælde hvor der er notat om næste tilsyn op til 40 minutter efter første tilsyn, synes der umiddelbart ikke at være tale om et overspring med hensyn til notat om foretagne tilsyn, men snarere om at der er gået 35-40 minutter mellem tilsynene. Da der imidlertid er tale om mindre overskridelser af 30 minutters reglen, giver det mig ikke grundlag for at foretage mig mere.

Det er beklageligt at det næste tilsyn i de sidstnævnte 8 tilfælde enten ikke er foretaget efter 30 minutter i overensstemmelse med kundgørelsens § 17, stk. 4, eller at der ikke er gjort notat om mellemliggende tilsyn – uanset om det har skyldtes forhold i forbindelse med ændring af natberedskabet. Også her lægger jeg på baggrund af oplysningerne under inspektionen til grund at det er sidstnævnte forhold der gør sig gældende.

Notater om senere tilsyn (ved monitor og lyttefunktion) er ført med intervaller mellem 6 minutter og 2½ time. Af 64 efterfølgende tilsyn i alt (herunder lægetilsyn) er der i 22 tilfælde sket tilsyn med maksimalt 30 minutters interval. I 14 andre tilfælde er der gået 35 minutter mellem 2 noterede tilsyn. I 9 tilfælde er der gået 40 minutter. I 10 tilfælde er der gået mellem 45 minutter og 1 time. I 5 tilfælde er der gået mellem godt 1 time og godt 1½ time. I et tilfælde er der gået 2 timer (AP.nr. 16880), i et tilfælde 2 timer og 15 minutter (AP.nr. 16852), og i de sidste 2 tilfælde 2 timer og 30 minutter (AP.nr. 16879 og 16880).

Forsøgsordningen indebærer at personligt tilsyn efter 2 sådanne tilsyn kan erstattes med tilsyn udelukkende via skærm og lyttefunktion, men der skal som nævnt gøres notat også om sidstnævnte tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen.

I hvert fald for så vidt angår de 23 tilfælde hvor der er notat om tilsyn op til 40 minutter efter sidste tilsyn, synes der umiddelbart ikke at være tale om et overspring med hensyn til notat om foretagne tilsyn, men snarere om at der er gået 35-40 minutter mellem tilsynene. Da der imidlertid er tale om mindre overskridelser af 30 minutters reglen, giver det mig ikke grundlag for at foretage mig mere vedrørende disse tilfælde.

Det er efter min opfattelse beklageligt at der i de sidste 19 tilfælde enten er gået væsentligt mere end 30 minutter mellem tilsyn, eller ikke er foretaget notat om førte mellemliggende tilsyn – uanset om det har skyldtes forhold i forbindelse med ændring af natberedskabet. Jeg lægger også her på baggrund af det oplyste under inspektionen til grund at det er sidstnævnte forhold der gør sig gældende.

Løsladelsestidspunktet er angivet i alle sager. I visse tilfælde er der dog tale om overførsel. I et tilfælde er der tale om overførsel til Vestre Fængsel (AP.nr. 16946), og i et andet tilfælde overførsel til skadestue (AP.nr. 16498). I 2 tilfælde er der tale om overførsel til Station 3 (AP.nr. 16847 og 16883). I 2 andre tilfælde er det blot noteret at den pågældende er overført, men ikke hvortil (AP.nr. 16879 og 16880). For så vidt angår det første tilfælde har jeg modtaget samme rapport i forbindelse med min anmodning om rapporter fra min inspektion samme dag af Station 3. På denne er det påtegnet at den pågældende blev overført til Station 3 (kl. 10.00). I et sidste tilfælde er der noteret løsladelse til DU hvilket jeg ikke er klar over betydningen af (AP.nr. 16920).

Med hensyn til vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen er jeg opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den pågældende udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg og til eventuel afhøring.

I et tilfælde er seneste tilsyn ifølge noteringerne sket 5 minutter før den pågældende blev løsladt. I 3 tilfælde er der gået mellem 25 og 35 minutter mellem sidst noterede tilsyn og løsladelsen. I 5 tilfælde er der gået ca. 1 time mellem sidst noterede tilsyn og løsladelsestidspunktet. I et tilfælde er der gået ca. 1½ time, i 3 tilfælde ca. 2 timer, og i 4 tilfælde mellem 2 timer og 15 minutter og 2 timer og 45 minutter mellem sidst noterede tilsyn og løsladelsestidspunktet. I de sidste 2 tilfælde er der gået henholdsvis 3 timer og 45 minutter og 5 timer og 20 minutter mellem sidst noterede personlige tilsyn og løsladelsestidspunktet (AP.nr. 16852 og 16851).

Det er beklageligt at der i 15 tilfælde enten ikke er sket tilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen i den sidste del af anbringelsen, eller at der ikke er gjort notat herom. Jeg går ud fra at der også her er tale om manglende notat om tilsyn som har været ført.

Vedrørende den detentionsanbragtes tilstand er der udover notaterne i nogle af sagerne om (graden af) påvirkethed, i nogle tilfælde angivet skader mv. som blev konstateret ved indbringelsen. I andre tilfælde er det noteret, f.eks. ved et minus, at der ikke var nogle skader mv. I et tilfælde er det noteret at den pågældende græd og var ophidset, i et andet tilfælde at vedkommende var voldsom, og i et sidste tilfælde at vedkommende blev kørt på skadestue fordi han havde kastet blod op. Bortset fra sidstnævnte tilfælde er der ikke i forbindelse med tilsynsnotaterne noteret noget om den detentionsanbragtes tilstand.

Efter kundgørelsens § 17, stk. 8, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Politidirektøren har som nævnt ovenfor fastsat nærmere regler om detentionsanbringelse i PD-Orientering nr. 39 af 11. oktober 2000. Herudover har Politidirektøren/Københavns Politi udsendt skrivelse af 23. august 2000 til stationslederne i ordenspolitiet på Station 1-6 om lægetilsyn med detentionsanbragte, jf. ovenfor under pkt. 3.2, og skrivelser af 27. april 2000 og 31. juli 2000. Skrivelsen af 27. april 2000 ind-

skærper at oplysninger i sager om detentionsanbringelse altid skal opdateres (jf. en anmodning (af 1. marts 2000) fra Rigspolitichefen om at der ikke sker kassation af noteringer mv. om detentionsanbringelser). I skrivelsen af 31. juli 2000 er der fastsat retningslinier for videreformidling af PD-orienteringer, instrukser og regelændringer.

Såfremt der er fastsat andre lokale regler vedrørende detentionsanbringelse, beder jeg om kopi heraf.

3.6. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 18 skal tidspunktet for løsladelse fremgå af anholdelsesprotokollen. Det fremgår i alle tilfælde af bagsiden af anholdelsesblanketten). Jeg går ud fra at løsladelsestidspunktet tillige anføres i den elektroniske anholdelsesprotokol.

3.7. Vejledning om alkoholbehandling og -afvænning

Efter § 19 i kundgørelsen skal den pågældende inden han/hun forlader politistationen, vejledes om mulighederne for alkoholafvænning og -behandling. Rigspolitichefen har udarbejdet en pjece herom som er omtalt i Rigspolitichefens cirkulæreskrivelse af 24. november 1987.

I § 8 i PD-orienteringen af 11. oktober 2000 er det anført at den tilbageholdte ved løsladelsen skal have udleveret ovennævnte pjece.

I forbindelse med min inspektion af detentionen i Herning oplyste Justitsministeriet at der kan være behov for en revision af Rigspolitichefens pjece (som er fra oktober 1987), og at ministeriet ville tage spørgsmålet herom op over for Rigspolitichefen.

Efter bestemmelsen i § 19 har politiet en forpligtelse til at vejlede alle detentionsanbragte om mulighederne for alkoholafvænning og -behandling. Vejledning vil kunne ske mundtligt og/eller skriftligt (ved udlevering af den nævnte pjece eller andre pjecer om spørgsmålet). Efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse skal der nu i alle tilfælde udleveres skriftlig vejledning (enten Rigspolitechefens pjece eller lokal udarbejdet pjece der indeholder de samme oplysninger), jf. § 21, stk. 1. Der er samtidig indført notatpligt med hensyn til spørgsmålet om der er sket en sådan vejledning (§ 21, stk. 2).

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt, herunder ved udlevering af pjece.

Der er, som nævnt, under feltet til angivelse af løsladelsestidspunktet et felt til notering vedrørende udlevering af pjece som jeg, som oplyst ovenfor, går ud fra sigter til (Rigspolitechefens) pjece om alkoholafvænning og -behandling. Det er i intet tilfælde i dette felt (eller andetsteds) anført at vejledning om alkoholafvænning og -behandling er udleveret.

Da der endvidere som nævnt under pkt. 1 ikke var en sådan vejledning tilgængelig ved visitationsskranken, går jeg ud fra at der ikke er udleveret skriftligt vejledning i noget tilfælde. Som ligeledes anført under pkt. 1 kunne det ikke bekræftes at der gives mundtlig vejledning.

Der ses således ikke at være forholdt i overensstemmelse med kundgørelsen og PD-orienteringen på dette punkt, hvilket er beklageligt.

Idet jeg går ud fra at politidirektøren vil foranledige at Station 1 indhenter pjecen således at den kan tilbydes de tilbageholdte, og idet jeg går ud fra at der nu gøres notat i detentionsrap-

porten om at vejledning er udleveret, jf. kundgørelsens § 21, stk. 2, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

4. Opfølgning

Jeg beder om at politidirektørens udtalelser mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet som jeg ligeledes beder om en udtalelse.

5. Underretning

Denne rapport sendes til Station 1, Politidirektøren i København, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Inspektionschef
Lennart Frandsen